

Filippenzen 1:21

“want het leven is mij Christus en het sterven is mij gewin”

Mooie tekst, want het is heel persoonlijk, Jezus staat erin centraal en het is een geweldige rijkdom. Een ander kan denken: ja, mooi, maar tegelijk ook hoog gegrepen. Als dit waar is dan zeggen deze 9 jongeren eigenlijk dus dat ze in de hemel zullen komen. En wie dit echt nazegt, belijdt, die hoort toch ook aan het Heilig Avondmaal: als het leven je echt Christus is. Een ander kan eruit halen dat in deze tekst het woordje ‘sterven’ voorkomt. En dat in een belijdenisdienst. Past dat wel? Moet dat? Je doet toch belijdenis voor het leven, dat je voor God, Jezus leven wil, je belijdt toch niet zozeer iets over je sterven? Hoort dat wel thuis in een belijdenisdienst?

I de Bron van mijn leven

Toch wel! Om met dat laatste te beginnen. Belijdenis doen heeft ook te maken met je sterven. Jullie zijn gedoopt. God heeft Zijn beloften jullie gegeven. Jullie hebben het woord van de HEERE gehoord, thuis, op school, in de gemeente, in de prediking. Zoveel en zovaak heeft de HEERE met Zijn goedheid je omringt. En daarin zijn jullie niet de enigen. De meesten van ons zijn zo door de HEERE omringd. Of later in hun leven, of in elk geval vanmorgen. Maar hoe moet dat als God daar rekenschap van vraagt? Als God ons daarover ter verantwoording roept? Dat gebeurt in het sterven. Dan vraagt God rekenschap over al Zijn bemoeienissen met ons leven. En hoe zal ik me dan verantwoorden? Hoe kan ik mijn leven verantwoorden? Brengt het vruchten voort de bekering waardig? Brengt het vrucht voort naardat God verdiend heeft met al Zijn bemoeienissen? Dat komt naar ons toe, vanmorgen. Naar ons allemaal: kinderen, catechisanten, gemeente, gasten. En dan? O mijn ziel doorzie toch uw lot hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?

Er zijn heel veel redenen om in Jezus Christus te geloven. Er komen er heel wat voorbij vanmorgen. Maar het is als een ui die je helemaal af kunt schillen. Net zolang totdat je het binnenste overhoudt. Als je alle redenen om in Jezus te geloven afpelt, dan houdt je een binnenste kern over: en dat is deze: om voor God te kunnen bestaan. Als ik sterf en God vraagt mij rekenschap. En God oordeelt me. En mijn leven kan er niet mee door. Mijn leven valt onder het oordeel, tenzij, tenzij....ik in Jezus geloof. Me in Zijn armen heb geworpen. De binnenste kern van het geloof. Als die er niet is, is het hol, leeg. Zijn het enkel schillen, zonder kern. Geloven in Christus om voor God te kunnen bestaan in mijn sterven. Dat geldt ook u, jou, mij. Daarom is geloof noodzakelijk. Voor u, voor jou, voor mij.

Dat was het ook voor Paulus. Als wij zijn belijdenis horen: want het leven is mij Christus. Hij belijdt dat in de gevangenis, daarover straks nog. Daar staat dus eerst: het leven is Christus. Christus is het leven. Het leven. Welk leven? Het leven van Pasen. Het leven zoals Hij dat heeft verworven met Zijn lijden en sterven. Leven zoals Jezus het kreeg na Zijn opstanding. Toen lag Gods oordeel achter Hem, de vloek lag achter Hem. Toen straalde God van gunst en vriendelijkheid over Hem. Geen toorn meer, geen straf. Toen lag de hemel voor Hem open: de heerlijkheid wachtte Hem. Dat is leven. Dat is hooggegrepen. Zo hoog, dat ik daar nooit bij kom. Nooit. Dat Jezus dat grijpen moest. Hij alleen kan daarbij. Als dat te hoog gegrepen voor u is, dan moet u knielen. Midden in de dood liggend het leven buiten onszelf in Jezus Christus zoeken.

Leven met Christus. Zoals Christus leefde na Pasen. En dat leven heeft Jezus verworven. Door Zijn kruisdood en nederdaling ter hel. Dat leven heeft Jezus ontvangen van Zijn Vader. Dat leven deelt Hij

uit, Hij is er de Bron van. Het leven is Christus. En dan belijdt Paulus: mij is het leven Christus. Dat geldt voor mij. Mij heeft Hij dat gegeven. Mij is dat geschonken. Ik vluchtte daarvoor tot Hem. Ik kon niet meer zonder dat leven. Zonder dat leven zou ik in Gods gericht vergaan, veroordeeld worden, vervloekt worden. Daarom vluchtte ik tot Jezus. Hij heeft mij gered en heeft mij verlost van het vonnis der wet. Mijn heil en mijn vrede en mijn leven werd Hij.

Paulus zegt, belijdt: mij is het leven Christus. Dat is belijdenis doen. Dat doen jullie vanmorgen. Als het dat niet is.....dan houden we ons overeind in de dood, in de geestelijke dood. Mij is het leven Christus. Wie belijdt het mee vanmorgen? Christus is het leven, en dat is Hij ook voor mij. Geef mij Jezus of ik sterf, buiten Hem geen leven, maar een eeuwig zielsverderf. Of het één, of het ander. Of een eeuwig zielsverderf, óf: leven, leven met Christus. Leven, waarvan Luther zegt: Zijn droefheid is mijn blijdschap, Zijn straf is mijn verlossing, Zijn wonden zijn mijn genezing, Zijn dood is mijn leven.

Dat is alle eer voor Hem. Voor je zoeken, voor je geloof, voor deze belijdenisdienst is Hem de eer. Te danken aan Zijn dood, Zijn sterven, Zijn verdienste, Zijn Geest, Zijn leven. Dat geeft de vastheid die we straks nog hopen uit te werken: dan zal Hij het ook voleindigen, dan zal Hij ook zorgen dat we aankomen, dat het leven een leven is dat niet meer sterven zal.

Daar leg je geen eer mee in. Daar buig je mee in het stof: Heere Jezus, ik doe belijdenis want ik kwam erachter dat ik zo verloren ben, zo schuldig, zo zondig dat U voor mij moest sterven, dat ik daar schuldig aan sta, dat ik daar oorzaak van ben. Ik ben zo verloren dat ik Jezus nodig heb.

II de lust van mijn leven

Dan is Hij ook de lust van mijn leven. Mij is het leven Christus. Want dat bedoelen anderen als zij zeggen: voetbal is mijn leven. Trompet spelen is mijn leven. Werken is mijn leven. Dan bedoelt iemand daarmee: dat is de lust van mijn leven, daar gaat mijn hart naar uit, daar ben ik graag mee bezig. Nou, als Paulus belijdt: Christus is mijn leven, dan bedoelt hij daarmee ook: Jezus is de lust van mijn leven: naar Hem gaat mijn hart uit, met Hem ben ik graag bezig. Mijn verlangen en mijn vreugde ligt in Hem. Leven met Hem

Jezus is mijn leven. Naar Hem gaat mijn hart uit. Naar Hem. Jezus. Borg, Middelaar, Zaligmaker, Bruidegom. Mens geworden, geleden, gekruisigd, nedergedaald ter hel, gestorven, opgestaan, opgevaren ten hemel, komende op de wolken. Profeet, Priester en Koning. De lust van mijn leven. Lees maar over Hem, mediteer over Hem, overdenk Zijn werk en gaven. Laat je er steeds toe aansporen. Boekjes over geloof, bekering, leven met God, Heilig Avondmaal, Heilige Doop, het zijn als het goed is allemaal boekjes over Hem. Wat Hij doet, wat Hij geeft, wie Hij is.

En waar Jezus is daar ben je graag. In Zijn dienst. Tweemaal per zondag, doordeweeks. Daar is Hij, de lust van je leven. En in je gebed herkauw je wat je van Hem zag in Zijn dienst. Daar zoek je de stilte voor, elke dag weer. Daar zoek je de stilte voor, elke zondag avond. Om met Jezus te zijn. Daar moet je je koffiegroep misschien wat voor aanpassen, de gesprekken, en wat eerder naar huis, om met Jezus te zijn.

Het leven is mij Christus. Is Jezus de lust van je leven? Dat is bekering. Wat men vroeger zei: wat een last was wordt een lust, wat een lust was wordt een last. Wat een last was, aan Jezus denken, over Hem lezen, van Hem horen, met Hem verkeren wordt een lust. En wat een lust was wordt een last. Wat een lust was: wat de wereld is en biedt. En wat is de wereld? Lees I Johannes 2 maar: de begeerlijkheid van het vlees, de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens. Grootsheid des levens: groot zijn, groot worden, bekend, beroemd, groter en verder komen. Waar gaat het in de

wereld anders om? De wereld van sport en de wereld van onze tijd. En wat is de begeerlijkheid van vlees en ogen: lees Galaten 5 maar: overspel, hoererij, afgoderij, venijn, twist jaloezie, toorn, nijd, dronkenschap. Waar vrijwel elke film vol van is, vrijwel elk tv serie van doorspekt is, elke popsong van doortrokken is. Wat een lust was wordt en last. Het plezier gaat ervan af voor je. Het gaat je tegenstaan. Je hart draait ervan in je om. Toch? Want je leven is Christus geworden.

Als iemand dat zegt: voetbal is mijn leven, mijn trompet is mijn leven, mijn werk is mijn leven, dan bedoelt hij ook: daar leef ik voor. Daar zet ik alles voor opzij. Voor mijn voetbaltraining, voor mijn werk zet ik alles opzij, gaat alles aan de kant. Het leven is mij Christus. Ik leef voor Hem. Voor het volgen, dienen van Hem. En wat daar schade aan doet, dat vermijd ik. Voor Hem gaat alles opzij en aan de kant. Om Hem te kennen zet ik dingen opzij. Om elke dag me te oefenen in de omgang met Hem zet ik dingen opzij. Zoals iemand wiens leven voetbal is of zwemmen of trompet spelen daar alles voor opzij gaat, om maar tijd te hebben om te oefenen. Voor Jezus gaat alles opzij. Schuif ik dingen weg om dagelijks met Hem om te gaan. Elke dag tijd voor Hem. En wat daar schade aan doet, dat gaat weg. Als iemands leven piano spelen is, dan zal hij niet met zijn handen zwaar werk doen, want kan zijn vingers trager maken en verwonden, als iemands leven turnen is zal hij niet overdadig eten, want als hij dik wordt schaadt dat zijn turnprestaties. Als iemands leven Jezus is, dan vermijd je wat schade doet aan het leven voor Hem. Al die tijdsbestedingen waardoor je 's avonds niet meer bidden kunt. Afgeleid wordt. Je niet meer concentreren kunt. Vermijd het. Dat is zelfverloochening. Ook al vind ik het leuk, als het mij schaadt in het leven voor Jezus is de aardigheid eraf, wil ik het zo niet meer. Je wilt geen dingen doen die slecht zijn voor het leven voor Hem.

Het is één van de twee: de lust van Christus verstikt de lust van de zonde, of de lust van de zonde verstikt de lust van Christus. Anders gezegd: het gebed verstikt de zondelust, of de zondelust verstikt het gebed. Samen kan het in elk geval niet gaan. Wat vind je van 5 minuten? 5 minuten gamen of film kijken tegenover 5 minuten bidden. Wat vindt je lang duren. Vind je 5 minuten gamen zo om, en 5 minuten bidden niet door te komen? Of vliegen je 5 minuten lezen en bidden zo om en is 5 minuten film kijken niet om door te komen?

Als je eerder belijdenis deed: hoe is het? Heeft de zondelust de lust tot Jezus verstikt? Kun je geen 5 minuten Bijbel lezen en bidden meer doorkomen? Bekeer je, erken het en keer terug. Terug tot Hem, Die het leven is. Hij, Die de bron van het leven is. Die het leven verworven heeft. Als een goddeloze, onwaardige, terug tot Hem. In Hem is het leven. En zo wordt Hij weer de lust van je leven.

Dat brengt je tot Hem. Heere, ik ben niet geschikt om voor U te leven. Ik ben onbekwaam om voor U te leven. Heere Jezus, wees Gij mijn leven, Bron van leven, vult U mijn hart. Zo telkens weer. Zo word je leven een leven voor Hem. Zoals bij Paulus. Want Paulus schrijft dit vanuit de gevangenis. Hij kan vrijkomen, maar het kan ook zijn dat hij ter dood veroordeeld zal worden tot de dood. Dat houdt er maar om. Net welke kant het opvalt menselijk gezien. Maar hoe staat Paulus daarin? Paulus is verblijd want Christus wordt grootgemaakt. Nu hij in de gevangenis zit kan hij mensen bereiken met het Evangelie waar hij anders niet bijgekomen zou zijn. En als hij zal blijven leven, dan kan hij nog verder arbeiden in Gods koninkrijk. En als hij sterft kunnen mensen daaraan zien wat Jezus hem waard is. Als Jezus maar wordt grootgemaakt: in de gevangenis, weer vrij uit de gevangenis, of veroordeeld tot de dood. Heere, ik laat het aan U over, als U maar wordt grootgemaakt door mij of om mij. De eer van Christus is je doel. Dat hoe jij leeft, wat je meemaakt, hoe je daaronder bent dat daardoor Christus wordt verheerlijkt. Wat zeggen anderen van Hem door jou? Wat heb je een voorbeeldfunctie. In je zaterdagavondbesteding, in hoe je met anderen omgaat, in hoe je je gedraagt bij onrecht, in hoe je je

opstelt op je werk of studie. Zelfverloochening: zo dat Jezus erdoor wordt grootgemaakt. En Heere, hoe en waar, dat laat ik aan U over. Onmogelijk? Vanuit Christus niet. Hij is de Bron van dit leven. Hij geeft het, Hij werkt het.

III de toekomst van mijn leven

En de toekomst van mijn leven. Het leven is mij Christus en sterven is mij winst. Nou lag dat voor Paulus misschien heel dicht bij elkaar. Het was reeel mogelijk dat dat morgen zou zijn. Dat sterven. Nou is dat voor ons ook altijd mogelijk, maar het is ook mogelijk dat dat voor jullie nog jaren duurt. Nog een leven van huwelijk, gezin opvoeden. Van werk en drukte. Van buitenlandse reizen of daar werken. Van alleen blijven en kruisdragen. Een leven van beproeving en strijd. Van ziekte en lijden. Van duivelse verzoeking en verdrukking en vervolging. Dat kan allemaal nog voor je je liggen, maar, maar dan nog, dan nog zit het aan elkaar vast. Als nu je leven Christus is, dan is je sterven winst. Dan zal je in je sterven ook nog geloven. Dan zal niemand je uit Zijn hand rukken. Dan zal niemand je verloren kunnen laten gaan. Als nu je leven Christus is zal je in je sterven nog geloven. Niemand neemt je dat af. Je kunt dat niet verspelen met je dwaasheid en dwaalziek hart. Want gekocht is gekocht. Verzegeld is verzegeld. En verkoren is verkoren. Zo ligt dat vast en zo vast ligt dat. In God. Wij gaan ten hemel in en erven koninkrijken. En dat wil de Heere verzegelen aan Zijn tafel bij brood en beker. Want als je op jezelf ziet is dat niet voor te stellen. Is dat niet te geloven. Zou je zeggen: het minste of geringste is al genoeg om me mijn geloof te laten verliezen. Ik raak het zomaar kwijt, ik geef het zomaar op. Ik ben niet zo'n vasthouder van het geloof. Ik doe geen belijdenis omdat ik kan geloven en ik kan blijven geloven, maar omdat Jezus dat kan in mij.

Daarom is het leven mij Christus en het sterven winst. Ga eens na. Winst: winst maak je als er mee inkomsten zijn dan uitgaven. Logisch. Meer terugkrijgt dan je verliest. Want je verliest ook met sterven. Zeker. Als je sterft verlies je het leven hier en nu met mooie dingen en vooruitzichten die je hebt als je jong bent. Je verliest mensen om je heen van wie je houdt. Daarom doet sterven pijn. Het is afscheid nemen van wat en wie je lief zijn. En nu staan we even stil bij het huiveringwekkende: als dat alles is. Als dat alles is. Je verliest alles, alles waar je voor leefde, alles waar je voor ging. En zo voor Gods rechterstoel: zonder Borg, Middelaar. Voor eeuwig verloren. Voor eeuwig onder Gods toorn. Als Jezus niet het leven is voor mij, dan is sterven einde van het leven en begin van eeuwig dood. Weet u nog: binnenste kern van geloven? Om in Jezus voor God te kunnen bestaan. Dan geldt: je krijgt er ook wat voor terug. En wat je ervoor terugkrijgt is meer dan wat je verliest. Want wat krijgt je ervoor terug? Altijd ten volle met Christus zijn. Zo dicht bij Hem zijn als je hier nooit benaderen kunt zelfs. Zijn liefde, Zijn heil, Zijn vreugde. Altijd ten volle. En: van zonden verlost zijn. Die blijven hier, soms denk je als je jong bent in het geloof, dat zal wel minder worden, mijn zondigheid, mijn last daarvan, groeien in geloof. Maar groeien in geloof is juist dat je meer je zondigheid voelt en last van hebt. Daarvan verlost het sterven je. Je zonden kwijt, je zondigheid kwijt. Losgemaakt van het elastiek dat je terugtrekt, altijd maar weer. En: eeuwige vreugde, geen ziekte, geen lijden, geen verdriet, geen dood. Eeuwig alles heerlijk en zalig en zonder rouw. Wat je ervoor terugkrijgt is meer dan wat je verliest. Dat maakt sterven zo anders. Zo anders. Sterven, dat was iets van angst, oordeel, eeuwige dood, rechterstoel. Maar nu is het winst geworden. Nu zegt Paulus kan ik er puur voor mezelf beschouwd naar verlangen. Naar uitzien. Je zou toch altijd op aarde moeten blijven, altijd blijven zondigen, altijd op afstand van Jezus moeten blijven, ik moet er niet aan denken. Nooit sterven. Sterven is winst. Want Christus is mijn leven. Dat maakt sterven zo anders. Zo anders. Morgen of over 70 jaar. Sterven is winst.

Het leven is mij Christus en het sterven is winst. En daarom bedoelt Paulus, want de tekst begint met 'want'. En daarom zal Christus worden verheerlijkt. Daar zorgt Hij Zelf voor. Als ik leef in Zijn dienst, als ik sterf als martelaar. Jezus wordt grootgemaakt. Daarom kan ik mezelf verloochenen en kruisdragen. Want in het licht van dit leven en dit sterven is Hij het waard: heel mijn leven.

Nu ken ik die waarheid zo diep als gewis	dat Christus alleen mijn gerechtigheid is
nu neemt mij geen satan de zegekroon af,	nu verwin ik de dood nu tart ik het graf.
Nu reis ik getroost onder het heiligend kruis,	naar het erfgoed hierboven naar het vaderlijk huis
nu reis ik gerust door de aardse woestijn,	'sterven is winst' zal mijn zwanenzang zijn. Amen